

Приважи нещѣ та! Въ Израйлански тѣ домове събраха мало и голѣмо сколо печено то агне. Никой не е смѣалъ отъ дома си да изаѣзи. Като стана срьднощѣ, Божій гнѣвъ са испълни. Отъ Фараоновъ първенецъ до най голѣмый сынъ на послѣдний сиремахъ, подобно и първый плодъ на всякій скотъ погинахъ. Всичкій Егупецъ са потрѣси отъ жалостный плачъ! Царь-а кога то чѣ, чи неговъ първенецъ, който щеще да стане наследникъ на прѣстолъ мѣ, е оумрѣлъ, заповѣда да призовѣтъ Моусеа и Аарона и рече имъ така: Идите отъ Егупта, и вы и всички те Израйлски чада, вземите си и овцы тѣ и говѣда та, и благословате мѣ прѣди да отидите отъ Егупта, — Израйлански тѣ были замѣсили хлѣвъ, но въ тѣсто то не сѣ были ѣще положили квасъ; и заради скоринѣ тѣ понесли тѣсто то безквасно. Но въ толькѣ скоростъ пакъ не заверавили Иосифови тѣ кести. За споменъ на то велико избавленіе заповѣда Богъ на Израйланци тѣ во всякъ годинѣ да славатъ празднико, който са иманува Пасха. Какво то оу насъ Великій день.

§. 60. Преходъ прѣвъ червено то море.

Богъ изведи Израйлеви те чада изъ Егуптъ. Неброенно множество отъ говѣда, овцы и други домашни скотове гонили са Израйланци тѣ на прѣдѣ си. Самъ Богъ показвалъ имъ е правый пѣтъ. Чѣдесенъ овлаченъ стѣлпъ вѣрвалъ е на прѣдѣ имъ. Денемъ вывалъ е той стѣлпъ тъменъ и държалъ имъ сѣнкѣ, а нещѣ огненъ и свѣтѣлъ имъ.

Царь-а начала да са раскайва, защо е пѣстилъ Израйланци тѣ и изгѣвилъ только поданники. Защо проводи подирѣ имъ голѣмѣ войскѣ, колато гы стигна въ долины тѣ, близъ при червено то море.

Голѣмѣ страхъ овлада Израйланци тѣ, като видѣха Егуптанскѣ тѣ войскѣ. Отъ прѣдъ червено то море, на деснѣ тѣ и лѣвѣ тѣ странѣ стремениы планины, отъ задъ непрѣтелскѣ войскѣ! Отъ страха едни отъ тѣхъ начинаха на Бога